

ŞAH DAMARIMIZDAN YAKIN OLAN RABBİMİZ VARKEN...

Peygamberimiz Hz. Muhammed'in tebliğ ettiği arı duru İslam dininin uygulaması açık ve netti. O yüce Rasül " Kolaylaştırınız, güçlük çıkarmayınız!" parolasıyla tebliğ ettiği İslam dini kısa zamanda insanlar arasında hüsnü kabul gördü ve hızla yayılmaya başladı. Bu dinin özelliği insanları kötülükten öyle kesin bir şekilde alıkoyuyordu ki onu kabul etmemek, İslam dinine ilgi duymamak mümkün değildi.

İşte bu yüzden Mekke'nin Reisi Amr bin Hisham (Ebu Cehil) başlangıçta yetim ve öksüz Muhammed'in söylemlerini ciddiye almadı. Hatta onunla ve söyledikleriyle alay ediyordu. Gün geçtikçe halkanın genişlediğini görünce içine sıkıntı ve ürperti düşmeye başladı. Çünkü bu halkalaşma insanlar üzerindeki otoritesini bir daha geri gelmemek üzere kaybedeceğini açıkça görüyordu. İçine derin kaygı düştü. Yeni Müslüman olanlara ekonomik kısıtlama yanında dışlama, her türlü sosyal ilişkiyi kesmeye ve kestirmeye başladı. Bunu yalnız değil karısı da peygamberimizin can düşmanlarından biriydi. Kocasını Dar-ün Nedve meclisinin üyeleriyle Mekke'nin kopuk ve berduş takımını peygamberimizin üstüne kışkırtıyordu. Bu baskı karşısında Hz. Muhammet ve arkadaşlarının pes edip kendisinden özür dileyeceğini beklerken Peygamberimizin etrafındaki halka kar yumağı gibi büyüdü. Neden?

Çünkü Müslümanlar birbirine küsmüyor, kadınların cazibelerine kapılmıyorlar, lokmalarını birbiriyle paylaşıyorlar, üstlerine saldıranlara güzellikle muamele ediyorlar, kötülükleri iyiliklerle savuyorlar, öyle güzel yaşıyorlardı ki diğer insanları kendilerine cezp ediyorlardı. Bu durum ise daha sonra Ebu Cehil Lakabını alan Amr bin Hishamı çıldırtıyor, küstahlığını daha da artıyordu. Peygamberimiz bir ara gözden kaybolup Tayif'e sefere çıktı. Fakat daha Tayif'e varmadan haber Tayif Valisine ulaştı: " Muhammet çok tehlikeli Tayif'e sokma!" Tayif'e sokulmayan Peygamberimiz geri dönerken taşlandı buna rağmen ağızından çıkan dua: " **Allah'ım bunlar cahildir gerçeği bilmiyorlar sen bunları affet!**"

Tekrar Mekke'ye dönen peygamberimiz artık Mekke'de gündün güne artan iki azılı düşman Ebu Cehil, Ebu Lehep ve karısının azgınlıkları da daha da artmaya başladı. Müslümanların daha fazla zulme maruz kalmamaları için hicretler başladı. Kendileri de bildiğiniz gibi Ebu Bekir'le Medine'ye hicret etti. Ebu Cehil,

Ebu Lehep burada da rahat bırakmadı arka arkaya yaptıkları Bedir, Uhut, Hendek savaşlarında da umduklarını bulamadan yok olup gittiler. H. 632 de de İslam dininin doğduğu yer olan Mekke feth edilerek İslam, Arap yarım adasına yayılmakla kalmadı, yarımada dışına da taşıdı.. Mekke'nin fethinden Medineye dönen Peygamberimiz kısa bir süre sonra rahatsızlandı son sözü de “ **Refik-i Alaya (Yüce Dosta)**“ diyerek vefat etti. Vefatından kısa bir süre önce Fecir 28. Ayetine göre de “ **Sen O'ndan razı, O da senden razı olarak Rabbine dön.**”, Maide- 3 :”.... **Bugün size olan nimetimi tamamladım ve din olarak da size İslamı beğendim(Seçtim)**” buyruklarıyla Allah'tan aldığı vahiyle, bize arı duru ana sütü gibi halis bir din ve Rehber olarak da Kur'an-ı Kerimi bıraktı. Peki, Allah buyruğu olan O rehberde ne buyruluyor.

Geçen gün vakit namazı için gittiğim bir camide namaz sonunda her camide olduğu gibi namaz sonunda Aşır okundu. Cemaat da anlamadan koyun gibi dinledi. Beş vakit camide Hocalarımızın arkasında namaz kılan kardeşlerimize hergün yatsı ile sabah namazının sonunda okunan aşırın, hatta namazda okunan fatihanın manasını sorsanız bilen iki değil bir elin parmaklarını dolduracağını sanmıyorum. Diyanet İşleri Başkanlığına, ildeki müftülere, mihraptaki imam kardeşlerime soruyorum. Hatta daha önceki yazılarımda da sordum. Kur'an okunmak için mi, yoksa anlamak için mi geldi? Kur'an-ı Kerimin birçok ayeti “ **Ben size bunu anlamanız için gönderdim**” buyururken nedense biz ısrarla anlamak için değil, anlamadan okumakta ısrar ediyoruz. Cevizi kırıp yemeyen insana sorsanız ceviz nedir? Cevap: “**Tahta parçasıdır.**” diyecektir. Niye Müslüman'a cevizi yedir miyoruz?. Hocalarımız namaz sonralarında okunan aşırın manasını da okusa günaha mı girerler? Konunun önemine binaen geçenlerde vakit namazı için gittiğim bir camide Hocamızın namaz sonunda okuduğu aşırın manasını siz okurlarımla paylaşmak istedim. (İsra 28-38)

- 1- Ben size şah damarınızdan daha yakınım. Benden başkasını Rab kabul edinmeyin (Kaf: 16)
- 2- Anne- babana öf bile demeyeceksin
- 3- Elini boynuna atıp cimri, büsbütün açıp da savruk olmayacaksın
- 4- Zinaya yaklaşmayacaksın
- 5- Rızık Korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyeceksiniz
- 6- Yetimin malına el uzatmayın

- 7- Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün
- 8- Hakkında bilgi sahibi olmadığın şeyin ardına düşmeyin
- 9- Yeryüzünde böbürlenerek yürüme
- 10- Öldürmeyeceksiniz (İsrâ Suresi)

Hocamızın okuduğu aşırın İki dâhil sekize kadar olan maddelerin değerlendirmesini siz okurlarıma bırakıyorum. Ancak Rabbimiz “ **Ben size şah damarınızdan daha yakınım, benden başka Rab edinmeyin**” buyururken biz Müslümanların şah damarımızdan bize yakın olan Rabbimizi bırakıp da Şeyhe, Şiha, sahte Mehdilere bağlanmaya kalkıyorsak burada korkunç bir hata yok mu?

“**Öldürmeyeceksiniz** “ buyururken mezhep kavgaları yüzünden kan gölü haline gelen İslam ülkelerinin durumuna ne buyrulur? Bir yerde korkunç bir yanlışlık var. Bu yanlışlık yukarıdaki buyruklarda olmadığına göre kimde?

Bence bir reform gerekiyor. Reform ana sütü gibi tertemiz halis din olan dinimiz İslam dininde değil elbette. Reform, dinden karın doyuran, dinden masa, kasa, şan ve şöhret sahibi olan bu dini gereği gibi öğretmekle sorumlu olanların din öğretilerinde bir reform gerekiyor gibi geliyor bana. Siz ne dersiniz bilmem?www.kadirkeskin.net

Not : Çumra Anadolu Lisesi